

РЕШЕНИЕ

№ 1590

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 8-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА

при участието на секретаря Н.Л.В.
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА Административно наказателно дело № 20241110200092 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба от „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД, чрез адв. З. срещу наказателно постановление № 23-2300575/17.11.23г., издадено от директора на Д „Инспекция по труда“ София, с което на „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД, в качеството на работодател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ.

В подадената жалба се оспорват фактическите констатации в акта. Твърди се, че неправилно е била ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя. Иска се от съда да отмени издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Въззиваемата страна се представлява от ст.юрк. И., който иска от съда да потвърди атакуваното наказателно постановление. Счита, че нарушението е несъмнено установено, а административното наказание е правилно определено. Претендира разноси.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните

и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 04.08.2023г. е връчен протокол за извършена проверка на дружеството „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД, в който протокол са констатирани нарушения на трудовото законодателство и дадени задължителни предписания за изпълнението им. Дадено е задължително предписание за дружеството под № 13, а именно дружеството да изплати на К. С. начисленото във ведомостта за заплати за месец май 2023г. уговорено трудово възнаграждение в размер на 3 502.33 лв.. Срокът за изпълнение на даденото предписание бил до 04.09.2023г.

На 18.09.2023г., било установено, че дружеството не е изпълнило задължителното предписание, дадено при предходна такава. Нарушението било квалифицирано като такова по чл.415 от КТ. Свидетелят И. Г. съставил АУАН, в който описал констатациите си и дал правна квалификация на нарушението.

Актът бил връчен .

Посочено е, че нарушението е извършено на 05.09.2023г..

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което при същото словесно описание и правна квалификация на нарушението на „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите на основание чл 283 НПК писмени доказателства-заповед, протоколи за извършени проверки, декларация, пълномощно, служебни бележки, както и въз основа на гласните доказателства, съдържащи се в показанията на св. И. Г..

Гореизброените доказателства не съдържат противоречия и несъответствия помежду си, с оглед на което и съдът ги кредитира в цялост. Изложеното от св. Г. е хронологично, последователно и в пълнота възпроизвеждащо пред съда начина на осъществяване на проверката, наличието на предходно дадено предписание и изтеклия срок на същото. В синхрон с изведеното от свидетеля е въведеното в протоколите за проверка на обекта на контрол, а именно дружеството на жалбоподателя. Видно е от

представените констативни протоколи за проверка, че при предходна проверка е била констатирана необходимостта да се изплати на посоченото лице начисленото във ведомостта за заплати за месец май 2023г. уговорено трудово възнаграждение за извършена работа за посочения период и именно в тази насока контролният орган е дал задължително предписание, като точно е определил срокът за изпълнението му. По делото липсват доказателства, от които да се установи изпълнението на предписанието в срок. Даденото предписание не е оспорено.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**, като съображенията на съда в тази насока са следните:

При служебната проверка за законосъобразност от процесуалноправна страна съдът **не констатира наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила** от страна на административнонаказващия орган. При описанието на нарушението в АУАН са посочени всички елементи от състава на нарушението.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства по несъмнен начин се установява, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение.

Изпълнителното деяние на нарушението по чл. 415, ал. 1 от КТ се изразява в неизпълнение на задължително предписание на контролен орган, като формата на изпълнителното деяние - действие или бездействие зависи от съдържанието на предписанието. В случая се касае за бездействие, тъй като неизпълненото задължително предписание. Неизпълнението на предписанието е юридически факт, пораждащ административно-наказателната отговорност на неговия адресат.

От събраните по делото доказателства се установи, че предписанието не е било изпълнено до 04.09.2023г., с оглед на което и са налице всички законови предпоставки за носене от страна на жалбоподателя на административно-наказателна отговорност.

Тъй като се касае за ангажиране на административно-наказателна отговорност на юридическо лице, не следва да се обсъжда въпросът за субективната страна, тъй като се ангажира обективна отговорност.

Административно-наказващият орган правилно е определил приложимостта на разпоредбата на чл.415 ал.1 от КТ и наложил имуществена санкция в размер от 2 500 лв., явяващ се адекватен на вида и тежестта на извършеното нарушение, пропорционален на степенната на негативна относимост на същото към закриляните обществени отношения, поради което размерът ѝ не следва да се редуцира.

Следва да се отчете, че случаят не разкрива признаците на маловажен такъв. Същото не сочи на обстоятелства, определящи го като такова с по-ниска степен за засягане на регулираните обществени отношения, съобразно други нарушения от този вид.

Дружеството предвид изхода на делото следва да заплати в полза на Д ИТ – София сумата от 100 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 2 ЗАНН, **Софийски районен съд:**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-2300575 /17.11.23г., издадено от директора на Д „Инспекция по труда“ София, с което на „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД, в качеството на работодател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ.

ОСЪЖДА „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД да заплати в полза на Д „Инспекция по труда“ София, сумата от 100 /сто/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от датата на получаване от страните на съобщението, че решението е изготвено, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____